

หมูต้าเดง

หนูต้าเดง
เขียนโดย อรุณรัตน์ ทวีวนิช
ภาพโดย อรุณรัตน์ ทวีวนิช

พ่อวัวดูเรื่องแม็ว ท่าไม่ถูกหมาไม่ยอมไป “คุณแม่จะสอน
“หัวชือว่าจะไม่เปรบาก” กระต่ายพูดกับเพื่อน ๆ

“เม่นนี้เดินจะไป哪วะบ้านสูกหมาตามกุนจะ^๑
บ้านเดิมอยู่ใกล้ๆ บ้านสูกหมา”
จงใจรับอ่าา

เมื่อวันนั้น จิงใจเดินไปบ้านอุกหนู พับแม่หมูยืนอยู่ที่ด้านนอกหน้าบ้าน
“สวัสดีครับ อุกหนูเป็นอะไรทำไม่ได้ในวันนี้ไปโรงเรียนอะครับ” จิงใจตอบ
“อุกหนูเป็นไร่ค่าแตงโมะ” แม่หมูน้อก

แม่หมูชวนจิงใจเข้าในบ้าน และพูดว่า “ถูกหมูซึ่งไปโรงเรียน
ไม่ได้ เพราะเข้าไปปล้นกับเพื่อน ๆ จะท่าให้เพื่อนพิตรโกรธมาก
ต้องหายตัวเองก่อน”

แม่หมูอธินาอย่างท่องไวเบิกกว่า “ไร้ความเพียรให้ยากลังเขน เพื่อง
สามารถไปทดสอบ ความคุณและความดี แม่ต้อง ขอเป็นมาก่อน และเป็น
ผู้สอนพี่น้องว่าต้องไปปฏิบัติหนื้นๆ”

"ເລື່ອງ ຖໍ່ໄມ່ຮອບດ້ານນີ້ອ ເມື່ອນຫຼັກ ເຊື່ອໄວຄວາງເຂົ້າຄາທ່າໄຫ້
ເປັນໄວຄວາແຄງ ພວຍຕ້າໄປຈົບດ້ອກນີ້ອຕ້າ ພວຍເຊື່ອຜັນອອກພຶກນ
ທ່ານໄວຄວາແຄງ ກິຈະໄດ້ຮັນເຊື່ອໄວຄເປັນຄວາແຄງໃດເຊັ່ນກົນ"

“แม่พาราถกหมูไปหาหมอน คุณหมอนให้ถ้าเหยื่อดีๆ พวกต่างให้
พากผ่อนอยู่กับบ้านจนกว่าจะหายเป็นปกติรัก” แม่หมูบอก

จิงให้บันอกว่า “เพื่อน ๆ บันคือเจ้าถูกหมูกันให้ญี่” ถูกหมู ยิ่ม
ฟื้ด อย่างหาด จากไร่คานเดรเว ฯ จะได้ไปเล่นกับเพื่อน ๆ
ที่ไร่เรียน

ນມ່ານີ້ ນອກວ່າ “ສັງເຊຸກທຸນຫາມຫຼັກວ່າ ແລະ ຖໍາທາງໝາຍເປົາດູກຫຼັກ
ໄປໄຫ້ເພື່ອນໆ ຖຸກຄົນນະຈິບ” ຈຶ່ງໄສ້ ຂິ້ນຮອບໄປ ໄພັດ
ນະຫວີ່ພ່ອວ່າ “ຂອບພະຈຸມມາກຄົນ.”

ចំណាំរបាយការណ៍

หนูตามเดด... เป็นเรื่องของอุกหนูเป็นค่าเดด แม่เหย
โน่ให้ไปโรงเรียนเพราะกสั่วจะไปท่าให้เพื่อน ๆ ซิคไรค
คามลงด้วด เนื้อร้องต้องการให้เด็กรู้ถึงการไว้ค่าเดด
การระวังไม่ให้เป็นไว้ค่าเดด

